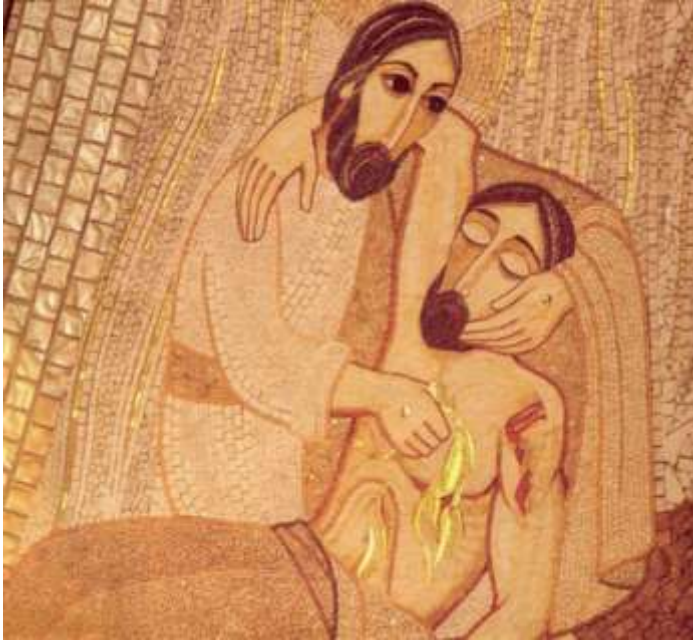

LÂM CẢNH NGẶT NGHÈO, CON KÊU LÊN CHÚA, VÌ CHÚA VẪN ĐÁP LỜI!

”Con đã làm gì cho người anh em của con?”. Đó là tiếng gọi Giáo Hội Công Giáo kêu mời tình liên đới đặc biệt trong lãnh vực y tế chạm đến thực tại cuộc sống trên cõi đời này của đa số những người nam nữ. Xin giới thiệu chứng từ của **bà Marie Vinches** hiện đang hành nghề **bác sĩ chuyên về ung thư** nơi trung tâm chữa trị tại thành phố Montpellier ở miền Nam nước Pháp. Xin nhường lời cho nữ bác sĩ.

Chuyện hơi lạ là không hiểu tại sao ngay từ năm lên 10 tuổi tôi đã có ước muốn trở thành bác sĩ. Tôi nhớ rõ đã cảm thấy đam mê bởi những buổi thực tập cấp cứu vào năm lớp 9 khi học hỏi những kiến thức cơ bản liên quan đến những hoạt động của

quả tim và của buồng phổi. Ban đầu chính khát vọng trí thức đã thúc đẩy tôi chọn ngành bác sĩ bởi lẽ tôi muốn biết và hiểu. Sự kiện tôi giữ vai chính, có thể quyết định và chịu trách nhiệm trong công việc của mình, nuôi dưỡng tôi rất nhiều. Có những nghề nghiệp khác cũng có thể thỏa mãn nhu cầu suy tư, tìm tòi và kiếm nhận của tôi, nhưng tôi có một thúc đẩy sâu thẳm hơn: tôi muốn trở thành người hữu ích, một trợ giúp, một nâng đỡ cho tha nhân trong cuộc sống mỗi ngày. Nói tắt một lời là tôi muốn phục vụ tha nhân ngày qua ngày.

Sau học trình 6 năm tôi chọn ngành ung thư như chuyên nghiệp. Hướng đi này cho phép tôi kiện toàn trên bình diện trí thức về nhiều viễn tượng hướng đến việc tìm tòi và phát triển những chiến lược mới liên quan đến việc chữa trị ung thư. Từ đó tôi được giao trách nhiệm chăm sóc những bệnh nhân mắc những chứng nghiêm trọng, những người mà cuộc sống bỗng bị lao-đao chao-đảo khi bất ngờ mắc những chứng bệnh hiểm nghèo. Chính tại nơi đây mà tôi cảm thấy được khuyến khích được củng cố trong chọn lựa của mình, bởi vì, tôi nhiệt thành ước muốn trở thành ánh sáng, sự nâng đỡ cho những ai phải đau khổ.

Với tư cách là tín hữu Công Giáo tôi tin nơi sự sống lại và tin nơi cuộc sống vĩnh cửu. Các thân chủ, các gia đình bệnh nhân mà tôi gặp gỡ mỗi ngày thường bị rơi vào thất vọng. Chính khi ấy tôi cố gắng giúp họ tái khám phá niềm hy vọng. Lễ Phục Sinh là đại lễ nhắc chúng ta nhớ rằng Đức Chúa GIÊSU KITÔ là Sự Sống đã chiến thắng sự chết. Trong nghề nghiệp mỗi ngày tôi là nhân chứng của nhiều trạng huống khác nhau trong cuộc chiến chống lại bệnh tật và cái chết. Nhưng không phải chỉ có thế. Tôi cũng được chia sẻ niềm vui trong thầm kín khi người ta loan báo cho tôi biết một cuộc bình phục, một chiến thắng trên tử thần. Đây là tin vui cho phép các thân chủ được trở về với cuộc sống bình thường.

Ngoài ra, trong một cách thức kinh ngạc hơn và đánh động lòng tôi rất nhiều, đó là sống những giây phút khi mà y khoa bó tay không khắc phục được bệnh tật. Thế nhưng chính trong những hoàn cảnh nghiêm trọng khi không còn chút hy vọng nào nơi một cuộc khỏi bệnh, người ta lại trông thấy sự sống trỗi lên, tuy có khác biệt, nhưng nó vẫn luôn luôn được trân quý. Chính trong cái mỏng gòn mong manh của mạng sống mà người ta cảm nhận sự sống là ân huệ cao trọng biết là chừng nào. Cần phải dành thời giờ để vun trồng sự sống, bởi vì, sự sống mặc dầu gặp muôn vàn khó khăn vẫn đáng được sống và sống dồi dào. Các thân chủ, các gia đình gây ngỡ ngàng và làm tôi thán phục nhất chính là khi họ cố gắng để sống thực sự chứ không phải để sống vất-vưởng, sống qua ngày!!!

Hiện nay ngành y khoa hứa hẹn nhiều thành công. Y khoa làm những bước tiến khổng lồ giúp đương đầu với mọi trạng huống. Thế nhưng không phải luôn luôn như thế. Bệnh tật và chết chóc vẫn xuất hiện. Chính trong lúc này đây Đức Tin Công Giáo giúp tôi rất nhiều. Đức Tin dạy tôi biết rằng các thử thách không được gửi đến chúng ta như những cuộc trừng phạt.

Nhiệm vụ bác sĩ cùng với Đức Tin Công Giáo cho phép tôi góp phần vào việc xoa dịu nỗi khổ đau của các thân chủ. Tôi không thể vác gánh nặng của người khác, nhưng nhiệm vụ của bác sĩ, theo thiên ý tôi, chính là làm cho chứng bệnh có thể chấp nhận được. Tất cả mọi người - đặc biệt là tín hữu Công Giáo - ý thức sâu xa rằng cuộc sống trên trần gian chỉ là khai mào cho cuộc sống vĩnh cửu mai sau.

... "Lạy Chúa, xin lắng tai và đáp lời con, vì thân con nghèo hèn túng quẫn. Xin Chúa bảo toàn sinh mạng con, bởi vì con trung hiếu. Xin cứu độ tôi tớ Ngài đây hằng tin tưởng nơi Ngài. Chính Ngài là THIÊN CHÚA của con, xin rủ lòng thương con, lạy Chúa: con kêu con gọi Chúa suốt ngày. Lạy Chúa, xin làm cho con được vui thỏa, vì con nâng tâm hồn lên tới Chúa. Lạy Chúa, Ngài nhân hậu khoan hồng, giàu tình thương với mọi kẻ kêu xin; lạy Chúa, xin lắng nghe lời con cầu khẩn, tiếng con van nài, xin để ý lưu tâm. Lâm cảnh ngặt nghèo, con kêu lên Chúa, vì Chúa vẫn đáp lời .. Lạy Chúa là THIÊN CHÚA con thờ, con hết lòng cảm tạ. Thánh danh ngài, con mãi mãi tôn vinh, vì tình Chúa thương con như trời như biển, Ngài đã kéo con ra khỏi vực thẳm âm ty" (Thánh Vịnh 86(85) 1-7/12-13).

("Égise de Nimes", L'Actualité De La Vie Catholique Dans Le Gard, 13 Avril 2014, n.5, trang 22-23)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt